

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 463

гр. Варна, 13.07.2022 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, III СЪСТАВ, в закрито заседание на
тринадесети юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Радослав Кр. Славов

Членове: Дарина Ст. Маркова
Даниела Д. Томова

като разгледа докладваното от Радослав Кр. Славов Въззивно частно
търговско дело № 20223001000237 по описа за 2022 година

За да се произнесе, взе в предвид следното: Производството е образувано по частна жалба от „НАФТЕКС ТРЕЙД“ ЕООД ЕИК 200843262 гр.С., представлявано от управителя С.С.-ищец по т.д. № 1650/2019Год. по описа на ВОС, против определение № 261098/12.11.2021Год. с което е прекратено производството по делото, на основание чл.129 ал.3 ГПК.

В частната жалба се излага, че обжалваният акт е неправилен поради незаконосъобразност и допуснати процесуални нарушения, по изложени съображения, като се иска определението да бъде отменено. Конкретно твърди, че производството по делото е с правно основание чл.649 от ТЗ, вр.чл.135 ЗЗД, за обявяване на недействителни по отношение на кредиторите в производството по несъстоятелност на „Варна Бизнес Сървисиз“ЕООД /н/ поредица от сделки. Според жалбоподателя, по предявените искиове предварително заплащане на държавна такса не се дължи, като се позовава на разпоредбата на чл.649 ал.6 ТЗ, като сочи и съдебна практика.

Частната жалба е подадена в срок и е допустима. Разгледана по същество същата е основателна, поради следните съображения:

Производството пред ВОС е образувано по Искова молба на жалбоподателя „НАФТЕКС ТРЕЙД“ ЕООД ЕИК 200843262 гр.С. срещу:-

1.-„Варна Бизнес Сървисиз“ ЕООД ЕИК 103791001 гр.Варна – в несъстоятелност

2.-„С.Г.Груп“ ООД ЕИК 148062016 гр.С.

3.-„Транспортно-спедиторска кантора“ ЕООД ЕИК 103319812 гр.Варна

4.-А.Ж.С. с ЕГН ***** от гр.С. и

5.-С.Д.С. с ЕГН ***** от гр.С.. След

оставяне на производството без движение, с уточнителни молби ищецът в изпълнение на дадените указания е посочил поредността и основанията на предявените искове. Според уточнителните молби, предявени са главни искове с правно основание чл.649 ТЗ вр.чл.135 ЗЗД: При условия на евентуалност, са предявени искове с правно основание чл.647 ал.1 т.3 или чл.647 ал.1 т.6 ТЗ.

Според уточнителната молба, която се явява трета такава /стр.215/, в изпълнение на дадените указания се прави следното уточнение, относно предявените искове: Предявените искове са с основание чл.649 ТЗ вр. чл.135 ЗЗД за обявяване на недействителни по отношение на кредиторите в производството по несъстоятелност на „Варна Бизнес Сървисиз“ЕООД /н/ поредица от взаимосвързани сделки, описани подробно по предмет и страни, сключено в периода 2015год.-2019год./ увреждащи интересите на кредиторите /стр.215-223/:

В същата уточнителна молба /стр.223/ е посочено, че при условия на евентуалност, са предявени искове с правно основание чл.647 ал.1 т.3 и чл.647 ал.1 т.6 ТЗ. за обявяване за относително недействителни по отношение на кредиторите в производството по несъстоятелност на „Варна Бизнес Сървисиз“ЕООД /н/ на поредица от взаимосвързани сделки, описани подробно по предмет и страни, увреждащи интересите на кредиторите /стр.224-231/. Следва да се отбележи, че само първата от атакуваните сделки, която е обективизирана в нотариален акт № 113 от 26.02.2015год., т.Х, д.№ 2009, рег.№ 4182 на Службата по вписванията при Агенция по вписванията Варна е извършена от длъжника, като купувач по нея е „С.Г.ГРУП“ООД.

В изпълнение на дадените указания, ищецът е представил данъчна оценка на имотите, предмет на атакуваните от ищеца разпоредителни сделки /стр.260-261/. На 17.03.2021г. с определение № 260326 по т.д.№ 1650 по описа за 2019г. на ВОС, съдът е задължил ищеца в едномесечен срок да представи доказателства за внесена държавна такса по исковете в общ

размер на 6 985,85лв., определена по реда на чл.69 ал.1 т.4 вр.чл.71 ал.2 ГПК. В същия срок ищецът е следвало да представи доказателства за вписване на исковата молба в АВп.

С разпореждане № 263958 от 31.08.2021г., редовно връчено на страната на 28.10.2021г. е предоставен последен едноседмичен срок считано от датата на съобщаването, да отстрани констатираните нередовности на исковата молба, подробно описани в определение от 17.03.2021г.

В указания срок не е постъпила молба с доказателства за отстраняване на констатираните нередовности на исковата молба. С обжалваното определение № 261098/12.11.2021год. съдът е върнал исковата молба и е прекратено производството по делото, на основание чл.129 ал.3 ГПК.

Частната жалба е депозирана в рамките на преклузивния едноседмичен срок по чл.275 ал.1 ГПК от надлежна страна и срещу подлежащ на обжалване акт, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество, частната жалба е основателна.

За да прекрати производството по т.д. № 1650/19год. съдът е приел, че дадените от съда от съда указания за внасяне на държавна такса от частния жалбоподател в качеството му на ищец и за вписване на исковата молба не са изпълнени в дадения срок.

Обжалваното определение като краен резултат е неправилно.

Според чл.620 ал.5 ТЗ, държавна такса не се внася предварително по делата, които се водят за попълване масата на несъстоятелността и по отменителните иски. Според чл.649 ал.6 ТЗ в производствата по предявени иски по чл.645, чл.646 и чл.647 ТЗ и по чл.135 ЗЗД държавни такси за всички инстанции не се внасят предварително. Ако искът бъде уважен, следващите се държавни такси се събират от осъдената страна, а ако искът бъде отхвърлен, държавните такси се събират от масата на несъстоятелността. В този смисъл е и съдебната практика-напр.Определение № 798 от 21.12.2017год. на ВКС по т.д. № 2890/2017год., II т.о. и др. С оглед на изложеното, и като взе в предвид, че производството е образувано по иски с правно основаание чл.649 ТЗ вр. чл.135 ЗЗД, съдът намира, че предварително заплащане на държавна такса не се дължи. За това и постановеното на 17.03.2021г. определение № 260326 по т.д.№ 1650 по описа за 2019г. на ВОС, с което съдът е задължил ищеца в едноседмичен срок да представи

доказателства за внесена държавна такса по исковете в общ размер на 6 985,85лв., определена по реда на чл.69 ал.1 т.4 вр.чл.71 ал.2 ГПК е неправилно, респективно неизпълнението му не е основание за прекратяване на производството.

Относно неизпълнението на задължението за вписване на исковата молба:

Действително, съобразно разпоредбата на чл.114 ЗС, исковата молба, която е с правно основание чл.649 ТЗ вр. чл.135 ЗЗД следва да бъде вписана. За това и правилно, съдът е задължил ищеца в определения от съда срок да представи доказателства за вписване на исковата молба.

Според т.3 от тълкувателно решение № 3 от 19.07.2010год. по т.д. №3/2009год. на ОСГК, неизпълнение на изричното указание на съда за вписване на исковата молба по чл.114 ЗС, е основание за нейното връщане на основание чл.129 ал.3 ГПК.

Въпреки това неизпълнение, съдът счита, че производството е прекратено неправилно, поради следното: Развилият се спор за заплащане на държавна такса съобразно изискването на чл.128 т.2 ГПК е спор за редовност на исковата молба, като следва да се отбележи, че подлежат на вписване само редовни искиви молби. В този смисъл развилият се спор за дължимост на държавната такса е преюдициален по отношение на задължението за вписване на исковата молба. За това съдът счита, че неизпълнението за вписване на исковата молба не е основание за прекратяване на производството по реда на чл.129 ал.3 ГПК.

Предвид изложеното, обжалваното определение е неправилно и следва да бъде отменено в частта с която е прекратено производството по исковете с правно основание чл.649 ТЗ вр. чл.135 ЗЗД. Въззивният съд намира, че евентуално предявените иски по чл. 647 ТЗ, се явяват допустими само по отношение на сделките, сключени между длъжника и неговия контрагент „С.Г.Груп“ООД-предвид предпоставките за обявявавен на тяхната относителна недействителност. Последващите сделки са изключени от обхвата на исковете по чл.647 ТЗ, поради което и производството по предявените иски срещу тях е недопустимо тях следва да се прекрати, респективно определението в тази му част следва да се потвърди.

Водим от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ определение № 261098/12.11.2921год. с което е върната исковата молба по т.д. № 1650/2019год. по описа на ВОС и е прекратено производството по делото, на основание чл.129 ал.3 ГПК, в следните части:

В частта, с която са прекратени предявените главни искове с правно основание чл.649 ТЗ вр.чл.135 ЗЗД на „НАФТЕКС ТРЕЙД“ ЕООД ЕИК 200843262 гр.С. и в частта с която е прекратено производството по предявените евентуални искове с правно основание чл.647 ал.1 т.3 и чл.647 ал.1 т.6 ТЗ от „НАФТЕКС ТРЕЙД“ ЕООД ЕИК 200843262 гр.С. за обявяване за недействителна по отношение на кредиторите в производството по несъстоятелност на „Варна Бизнес Сървисиз“ ЕООД ЕИК 103791001 гр.Варна – /н/, на сделка увреждаща кредиторите, обективизирана в нотариален акт № 113 от 26.02.2015год., т.Х, д.№ 2009, рег.№ 4182 на Службата по вписванията при Агенция по вписванията Варна, с ответници: продавача „Варна Бизнес Сървисиз“ ЕООД ЕИК 103791001 гр.Варна – /н/ и купувача „С.Г.Груп“ ООД ЕИК 148062016 гр.С..

ПОТВЪРЖДАВА определението в останалите части с които е прекратено производството по исковете по чл.647 ТЗ насочени срещу последващите сделки.

След влизане в сила на определението, делото следва да се върне за продължаване на съдопроизводствените действия.

Определението в неговата потвърдителна част подлежи на обжалване пред ВКС в едноседмичен срок от получаване на съобщението.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____